

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010173
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822010173.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému G. O., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., X. XX/X, okres X., t.č. na neznámom mieste, pre trestný prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a iné, v konaní proti ušlému, o odvolaní obžalovaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. októbra 2022 pod sp. zn. 1T/33/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2023 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného G. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvého stupňa“) pod sp. zn. 1T/33/2022 zo dňa 17. októbra 2022, bol obžalovaný G. O. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania trestného činu prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 06. decembra 2014 asi o 22.30 hodine v Handlovej, okres Prievidza, na námestí Baníkov, pred Pohostinstvom People Cocktail Bar, po predchádzajúcom slovnom konflikte s poškodeným D. Z. B., ktorého najskôr udrel päšťou pravej ruky do oblasti tváre M. V., následne spolu s M. V. a F. F. udreli poškodeného do oblasti trupu, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho spoločne niekoľkokrát kopli do oblasti tela a hlavy, čím mu spôsobili zranenia - zlomeninu kĺbneho výbežku sánky vľavo bez posunu, zlomeninu nosových kostí, zlomeninu IX. rebra vľavo s posunom, pomliaždenie tváre v oblasti ľavého líca, pomliaždenie hlavy vo vlasatej časti a pomliaždenie predkolenia s narušením obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 3-5 týždňov.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 364 odsek 1, § 38 odsek 4, § 37 písm. h), § 41 odsek 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti výroku o vine a treste uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a sám rozhodol vo veci tak, že ho oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že v konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že spáchal trestné činy, z ktorých spáchania bol uznaný za vinného v zmysle napadnutého rozsudku, navrhol s prihliadnutím na jeho pomery, ako aj na okolnosti tohto prípadu, aby mu odvolací súd s poukazom na § 39 odsek 1 Tr. zákona uložil primeraný trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby vzhľadom na to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného konštatoval, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný, rovnako za zákonné považuje aj konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu tohto rozsudku. V konaní, ako aj samotnom rozsudku sa súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami nevyhnutnými pre vydanie tohto rozhodnutia. Obhajca v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by rozporoval správnosť výroku o vine, v odôvodnení len namietol správnosť výroku o treste, pričom chybu rozsudku videl v tom, že súd pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona. Po stránke skutkovej je obžalovaný zo stíhanej trestnej činnosti usvedčovaný jednak výpoveďou samotného poškodeného, jeho dnes už bývalej manželky D. B., ako aj výpoveďou svedkyne F., pričom svedkyňa D. B. obžalovaného opoznala aj v rámci vykonanej rekognície. Závažnosť zranení, ako aj spôsob ich vzniku, ktorý korešponduje s popisom ich vzniku uvedený vyššie uvedenými osobami bol bez pochybností preukázaný aj vykonaným znaleckým dokazovaním. Nie sú žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal a tento spáchal obžalovaný. V súvislosti s napadnutým výrokom o treste uviedol, že prípravné konanie trvalo neprímerane dlho jedine v dôsledku zavinenia obžalovaného, na ktorého bol v rámci prípravného konania vydaný aj príkaz na jeho zatknutie. Obžalovaný bol opakovane mailom, prípadne cez svoju matku opakovane kontaktovaný orgánmi činnými v trestnom konaní, vedel o tom, že je proti jeho osobe vedené trestné stíhanie, a aj napriek tomu sa na územie SR nedostavil, pričom sa trestnému stíhaniu vyhýbal svojim pobytom na neznámom mieste v USA, kde zásielky zasielané do cudziny na ním uvádzanú adresu poštou nikdy neprevzal. Vo veci neboli zistené žiadne dôvody na strane páchatela, ani žiadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zákona, na ktorého aplikáciu navyše neexistuje zákonný nárok. Preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (podľa § 293 odsek 5 Tr. poriadku per analogiam) v neprítomnosti obžalovaného a poškodeného D. Z. B. v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na ním podané odvolanie a jeho písomné odôvodnenie v prospech obžalovaného a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo v súlade s Trestným poriadkom a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným procesným chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie (vykonaním všetkých dostupných a relevantných dôkazov) v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 odsek 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku, teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, bez ohľadu na to, kto vykonané dôkazy zadovážil a dospel k logicky správnym a odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne i presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne popísal dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaných skutkov, správne vyhodnotil aj konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písm. a)

Tr. zákona a prečinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona, pričom v oboch prípadoch bola naplnená aj ich materiálna stránka podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa postupoval procesne správne a preto vzhľadom na ním vykonané dôkazy, najmä svedecké výpovede poškodeného D. Z. B. (ďalej len „poškodený“), M. V., prečítané svedecké výpovede D. B. a D. K. F. z prípravného konania, v kontexte zápisnice o rekognícii, lekárskeho ošetrení poškodeného a znaleckého posudku č. 97/2015 zo dňa 05. apríla 2015 znalca MUDr. T. O., PhD., odvolací súd nemal vôbec žiadne pochybnosti o priebehu obžalovaným spochybneného skutkového deja uvedeného v skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Zo správne vykonaného dokazovania zo strany súdu prvého stupňa, ktoré sa premietlo do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku preto nepochybne vyplynulo, že obžalovaný sa spoločným konaním s dvoma osobami (M. V. a F. F.) dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodeného a súčasne spoločným konaním s uvedenými dvoma osobami poškodenému úmyselne ublížil na zdraví takým spôsobom, že si to vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie a liečenie, počas ktorého bol sťažený obvyklý spôsob života poškodeného v trvaní 3-5 týždňov.

Odvolací súd preto dospel k záveru o správnom a nepochybnom zistení skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom sa v plnej miere stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, kde postupoval v súlade so zákonom s tým právnym záverom, že konanie obžalovaného správne posúdil (právne kvalifikoval) ako prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 156 odsek 1 Tr. zákona, pričom tieto trestné činy boli spáchané v jednočinnom súbehu. Všetky usvedčujúce dôkazy, konštatované súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k uznanej vine obžalovaného sa aj podľa záverov odvolacieho súdu nepochybne navzájom podporujú a tvoria ucelenú reťaz.

Následne odvolací súd, keď nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine ďalej preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad (§ 317 odsek 2 Tr. poriadku). Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ukladaní tohto trestu dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odsek 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu jednej prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchal viac trestných činov) pri absencii (nepřítomnosti) poľahčujúcej okolnosti. Súd prvého stupňa preto následne dôvodne ukladal úhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 364 odsek 1 Tr. zákona (trestného činu najprísnejšie trestného, 0 rokov až 3 roky), upravenej s použitím ustanovenia § 38 odsek 4 Tr. zákona (zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu, t. j. 1 rok až 3 roky) a § 41 odsek 1 Tr. zákona (viac trestných činov).

V preskúmvanej veci odvolací súd nevzhladol možnosť aplikácie ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona. Uvedené ustanovenie (upravujúce hmotnoprávny inštitút mimoriadneho zníženia trestu) by spĺňalo kritériá opodstatnenosti, zákonnosti, primeranosti a spravodlivosti len v situácii, pokiaľ by bolo po skutkovej i právnej stránke nepochybne ustálené, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom (kam patrí tiež upravená trestná sadzba podľa príslušného ustanovenia § 38 odsek 4 Tr. zákona v spojení s § 41 odsek 1 Tr. zákona), by bolo vzhľadom na okolnosti prípadu alebo na pomery obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pri skúmaní okolností prípadu odvolací súd zistil, že obžalovaný je trestne stíhaný za dva úmyselné trestné činy, ktoré sa navyše týkajú dvoch odlišných objektov ich skutkovej podstaty (záujmu na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia a ľudského zdravia) a pri pomeroch obžalovaného neboli preukázané také jeho osobné a rodinné pomery, ktoré by odôvodňovali uložiť mu trest kratšieho trvania, t. j. pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (1 rok). Vo vzťahu k obžalovanému preto neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona.

Po správne prvostupňovým súdom ustálení skutkového a právneho stavu odvolací súd dospel k záveru, že súdom prvého stupňa obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 odsek 1, odsek 3 a odsek 4 Tr. zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistenú priťažujúcu okolnosť, nezistenú poľahčujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska očakávaného účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.